

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cvrnis Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.I.], 1645

§. 4. Desiderio Eucharistiæ quantam vim inesse, docuerit D. Franciscus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](#)

medicum, archiatrum Christum, non inuocamus quotidie? At medici tuiu conclamatos plerumque deserunt, Christo non deserente, ni prius illum ipsi deseramus. Magnū quiddam & desiderijs nostris valde dignum debet esse Eucharistia, sine qua hominum Redemptor sibi amicissimos nō vult è vita decedere.

§. IV.

Desiderio Eucharistiae quantam vim inesse docuerit D. Franciscus?

Scribit D. Bonaventura, Ciuem Caietanum Bartholomaeum nomine; dum in S. Francisci templo construendo laboraret, ruita trabis percussum morti proximum, idem viaticum postulauisse; sed cum monachus, antè decessurum existimaret, quām, tantā loci distantiā, afferri sacra Eucaristia posset, prolatis opportune B. Augustini verbis, animam agenti dixit: *Crede, & manduca*. Ille igitur, quem ore sumere Christum non potuit, corde flagrantissimo desiderauit. Vide mihi, mi Lector, quām promta manu adsit Deus, cum deest auxilium humanum. Nam D. Franciscus, cum undecim fratribus, se illi stitit; atque adpectoratum strictissimis brachijs gestans agnículum, ad lectum

S. Bonavent. in vita S. Francisci c. 3. de miraculis,

K

eius

146 Cap. VII. De reali; seu sacramentali,

eius accessit; & proprio ægtū nomine com-
pellans: *Hic est Agnus*, inquit, *quem tibi da-*
ri petebas, *quem & propter bonum desiderium*
suscepisti: cuius etiam virtute consequeris utri-
usq; hominis sospitatem. Cum dicto, manum
per vulnera ducebat, eumque jubebat ex-
templo sanum ad cæptum opus redire. Pa-
tuit hinc, vnde desperatis speranda sit me-
dicina; & quid agendum sit, confiteri, aut
communicare non valentibus. Optent ani-
mo, amoreq; Dei (quem tam bonum Con-
ditorem, Redemptorem, Patrem offende-
runt) peccata confiteri, votoque cupiant
secum iungi Christi corpus, quod re ipsa nō
possunt adipisci. Quæ spiritualis est commu-
nio, à Sanctis quotidie frequentata; & verò
etiam maximis prodigijs usurpata, non so-
lùm, cum mors instaret, sed tota etiam re-
liqua vita. Cuius rei docendæ magisque,
inter homines, promouendæ caussa, non
pigebit, complura eiuscmodi exempla, sa-
lutaribus documentibus interspersis, com-
memorare. Ars est saluberrima; sanctissi-
ma praxis. §. V.

Thom.
Bozius
lib. 15. de

Desiderium S. communionis, communionem
mereri ostendit S. Laurentius In-
stinianus.